

Gideon

We lezen in Richteren 6:1 het volgende:
Maar de Israëlieten deden wat slecht was in de ogen van de Heere. Toen gaf de Heere hen over in de hand van Midian, zeven jaar.

De les voor ons hieruit is: God kan iemand, die de zonden en de afgoden wil dienen, niet beschermen en zegenen. Zij deden wat kwaad was in de ogen van de Here, en daarom gaf de Here hen over in de macht van hun vijanden.

Hebben wij, christenen die leven in deze tijd, ook te maken met afgoden? De laatste regel van de Johannesbrief (1 Joh. 5:21) luidt: *Lieve kinderen, wees op uw hoede voor de afgoden.*

We gaan even naar 1 Cor. 10:13 waar staat: *God is getrouw: Hij zal niet toelaten dat u verzocht wordt boven wat u aankunt, maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven om die te kunnen doorstaan.*

Dat is een bijzonder heerlijke belofte. Maar Paulus gaat verder in het volgende vers:

Daarom, mijn geliefden, vlucht weg van de afgodendienst.

Wanneer wij de afgoderij niet ontvluchten, worden verzoeking en wel boven vermogen.

Paulus schrijft aan het einde van vers 20:
En ik wil niet dat u met de demonen gemeenschap hebt.

Denk aan de media in deze tijd. Er zijn programma's die begeerten opwekken, die aftrekken van alles wat rein en edel is. Het is van belang om dat soort zaken te ontvluchten.

Omdat Israël de afgoden ging dienen, liet God toe dat Midian met zijn trawanten in het land kwamen. Die vernielden en roofden, wat Israël nodig had, om van te kunnen leven.

Richteren 6:3 Want het gebeurde, telkens als Israël gezaaid had, dat Midian optrok. Ook Amalek en de mensen van het oosten trokken tegen hen op.

4 Dan sloegen zij hun kamp tegen hen op en deden de opbrengst van het land teniet, tot waar men bij Gaza komt. En zij lieten in Israël niets over om van te leven: geen schaaap, geen rund en geen ezel.

5 Want zij trokken op met hun vee en hun tenten: zo talrijk als sprinkhanen kwamen zij, zodat men hen en hun kamelen niet kon tellen. En zij kwamen in het land om dat teniet te doen.

6 Zo verarmde Israël zeer vanwege Midian. Toen riepen de Israëlieten tot de Heere.

En dat was nu juist Gods bedoeling van het feit, dat Hij Zijn volk had overgegeven aan de macht van Midian. Na zeven jaar gingen ze in hun ellende roepen tot de Heere.

Er staat in vers 6 inderdaad dat zij riepen tot de Heere. Zo iets doet men, als de nood groot is.

En als mensen gaan roepen tot de Heere, dan komt er antwoord. En dat lezen we in de volgende verzen:

7 En het gebeurde, toen de Israëlieten vanwege Midian tot de Heere riepen, dat de Heere een man naar de Israëlieten zond, een profeet.

Er was daar iemand in Israël, die niet de afgoden diende en die wel naar Gods stem luisterde: Een profeet. Wie dat was, wordt niet vermeld, maar God gebruikte hem.

8 Die tegen hen zei: Zo zegt de Heere, de God van Israël: Ik heb u uit Egypte doen optrekken en u uit het slavenhuis geleid.

9 En Ik heb u gered uit de hand van de Egyptenaren en uit de hand van ieder die u verdrukte. En Ik heb hen van voor uw ogen verdreven en hun land aan u gegeven.

10 En Ik zei tegen u: Ik ben de Heere, uw God! Vrees de goden van de Amorieten niet, in wier land u woont. Maar u hebt niet naar Mijn stem willen luisteren.

En nadat de Heere tot het volk Israël door deze profeet had gesproken, verscheen "de Engel des Heren" aan Gideon.

Gideon, zijn naam betekent: "hij velt neer" en dan hij met een kleine letter. En deze Gideon mocht leren, dat niet hij het is, die neervelt, maar God. En die les mogen ook wij leren.

We lezen in Richteren 6:11/12

11a Toen kwam een Engel van de Heere. Hij nam plaats onder de eik die bij Ofra is, die aan de Abiëzriet Joas toebehoorde.

11b En zijn zoon Gideon klopte tarwe uit in de wijnpers om die voor de Midianieten te verbergen.

Tarwe dorsen deed men gewoonlijk op een open plaats, maar dat was in de dagen van Gideon te gevaarlijk in verband met de Midianieten, die alles wilden roven.

12 Toen verscheen de Engel van de Heere aan hen en zei tegen hem: De Heere is met u, strijdbare held!

Maar Gideon voelde zich helemaal niet zo'n strijdbare en dappere held en sprak tegen de Engel des Heren in vers 13:

13a Maar Gideon zei tegen Hem: Och, mijn heer, als de Heere met ons is, waarom is dit alles ons dan overkomen?

13b En waar zijn al Zijn wonderen, waarover onze vaders ons verteld hebben, toen zij zeiden: Heeft de Heere ons niet uit Egypte doen optrekken?

13c Maar nu heeft de Heere ons verlaten en ons in de hand van Midian gegeven!

En dan lezen we in vers 14a:

14a Toen wendde de Heere Zich tot hem en zei:

Hieruit kunnen wij opmaken dat - de Engel des Heren - de Heere Zelf was, mogelijk de Heere Jezus voor Zijn vleeswording.

En de Heere sprak tot hem in 14b:

Ga in deze kracht van u, en u zult Israël uit de hand van Midian verlossen. Heb Ik u niet gezonden?

Maar dan komt Gideon met een tegenwerping, net als Mozes en Jeremia en zegt:

15 Och, mijn heer! Waarmee zal ik Israël verlossen? Zie, mijn geslacht is het armste in Manasse en ik ben de jongste in mijn familie.

De eerste geloofsversterking voor Gideon was: Ik heb je gezonden dus Ik ben met je. En dan volgt een tweede geloofsversterking voor Gideon in vers 16:

16 Maar de Heere zei tegen hem: Omdat Ik met u zal zijn, zult u Midian verslaan alsof het maar één man was.

De Midianieten waren een woestijnvolk dat leefde in het zuiden van Kanaän.

Dit hele volk Midian met bijbehorende stammen uit het Oosten mocht Gideon beschouwen als één man waar tegen hij te strijden had, omdat de Heere met hem was.

De volgende geloofsles voor Gideon luidt: Wanneer je een goede strijder van de Heere wil worden, dan moet je los zijn van je familie. Jezus moet numero 1 zijn:

In Richteren 6:25 t/m 32 lezen we dat Gideon het altaar van Baäl dat van zijn vader was, moest afbreken en ook de gewijde paal moest omhakken.

Verder moest hij een altaar voor de Heere bouwen en het hout van de gewijde paal gebruiken om een stier van zijn vader daar op te offeren als brandoffer.

Daar was moed voor nodig maar Gideon deed het 's nachts met hulp van 10 man en de Heere beschermde hem toen de mannen uit zijn stad hem wilde doden.

Voordat Gideon werkelijk overtuigd is van zijn roeping, wil hij nog een teken aan de Heere vragen.

We lezen dat in Richteren 6:36 t/m 40:

36 En Gideon zei tegen God: Als U Israël door mijn hand zult verlossen, zoals U gesproken hebt.

37 Zie, ik ga een wollen vacht op de dorstvloer leggen. Als er alleen op de vacht dauw zal zijn en droogte op heel het land

eromheen, dan zal ik weten, dat U Israël door mijn hand zult verlossen, zoals U gesproken hebt.

38 En zo gebeurde het. De volgende dag stond hij vroeg op, wrong de vacht uit en perste de dauw uit de vacht: een schaal vol water.

39 En Gideon zei tegen God: Laat Uw toorn niet tegen mij ontbranden, als ik alleen deze keer nog spreek. Laat mij toch nog eenmaal een proef met de vacht nemen: laat er alleen op de vacht droogte zijn en op heel het land eromheen dauw.

40 En God deed zo in diezelfde nacht, want de droogte was alleen op de vacht en op heel het land eromheen was dauw.

Als het om een belangrijke zaak gaat in ons leven als christen, mogen wij – zoals velen voor ons deden – een teken van de Heere vragen om te weten, of wij in die zaak in Zijn wil zijn of niet.

Hoe de Heere ons zal antwoorden, is Zijn zaak maar Hij laat ons niet in het ongewisse.

Gideon is nu gesterkt om de strijd met Midian aan te gaan maar dan spreekt de Heere tegen Hem in Richteren 7:2 en verder:

2 Het volk dat bij u is, is voor Mij te talrijk om Midian in hun hand te geven. Anders zou Israël zich tegen Mij kunnen beroemen en zeggen: Mijn eigen hand heeft mij verlost!

3 Welnu, roep toch ten aanhoren van het volk: Laat wie bevreest is en beeft, terugkeren en zich naar het gebergte van Gilead haasten!

Toen keerden er uit het volk 22.000 man terug zodat er 10.000 overbleven.

De bange strijders mochten terugkeren dat bleek zo'n 70 procent te zijn.

4 Daarop zei de Heere tegen Gideon: Het volk is nog te talrijk. Laat hen afdalen naar het water, daar zal Ik hen voor u uitzuiveren.

Er komt een uitzuivering, een schifting: De gewone dorstigen brachten het water uit de beek netjes op de knieën met de hand naar de mond. Op die manier dronken er 9.700 mannen uit de beek.

Maar 300 dorstige mannen slurpten met hun tong het water op als een hond. En juist die slurpers kon de Heere gebruiken.

Een lering voor ons, om dorstig te zijn als een slurper, naar het water des levens, het woord van God, uit de beek Gods.

Voordat Gideon ten strijde trekt met deze 300 slurpers, krijgt hij nog een opdracht van de Heere, om met zijn dienaar Pura de legerplaats van Midian in de nacht voorzichtig te verkennen (Richt. 7:13/15).

13 Toen Gideon daar aankwam, zie, toen was er een man die zijn metgezel een droom aan het vertellen was. Hij zei:

Zie, ik heb een droom gehad; en zie, een geroosterd gerstebrood rolde het kamp van Midian binnen. Het kwam tot bij de tent, sloeg er tegenaan, zodat die omviel, en keerde hem onderste boven. En daar lag de tent.

14 En zijn metgezel antwoordde en zei: Dat is niet anders dan het zwaard van Gideon, de zoon van de Israëlsche man

Joas. God heeft Midian en heel dit kamp in zijn hand gegeven.

15 En het gebeurde, toen Gideon het verhaal van de droom en zijn uitleg had gehoord, dat hij zich in aanbidding neerboog.

Hij keerde terug naar het kamp van Israël en zei: Staat op, want de Here heeft het kamp van Midian in uw hand gegeven.

Toen verdeelden de 300 strijders zich rond het legerkamp van de vijand met een hoorn in de hand en een fakkel binnen in een lege kruik.

Meestal had alleen de aanvoerder van een legergroep een hoorn als een bazuin.

Wanneer 300 man op een hoorn gaan blazen, zal het lijken of een groot leger in aantocht is.

De fakkel is het beeld van het Woord en de Geest in ons. De lege kruik toont onze volkomen afhankelijkheid van de Heere.

En dan lezen we in Richt. 7:19/21

19 Zo kwam Gideon met de honderd mannen die bij hem waren, bij de rand van het kamp. Het was aan het begin van de middelste nachtwake, net nadat zij de wacht weer hadden opgesteld.

Toen bliezen zij op de bazuinen en sloegen de kruiken, die in hun hand waren, in stukken.

20 Zo bliezen de drie groepen op de bazuinen en braken de kruiken. Met hun linkerhand hielden zij de fakkels vast en met hun rechterhand de bazuinen om daarop te blazen. En zij riepen: Het zwaard van de Heere en van Gideon!

21 En zij stonden rondom het kamp, ieder op zijn plaats. Toen ging heel het kamp op de loop. Ze schreeuwden het uit en vluchtten weg.

Voor ons in het nieuwe verbond staat geschreven in 1 Cor. 15:57

Maar God zij dank, Die ons de overwinning geeft door onze Heere Jezus Christus. Daarom, wees standvastig, onwankelbaar.

Ere zij God. De verlossing is van de Heere.